

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชนบ้านค่อนมัน เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนอยู่ดีมีสุข และทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาชุมชนอยู่ดีมีสุขบ้านค่อนมัน ซึ่งผู้วิจัย สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาชุมชนอยู่ดีมีสุข แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความสัมพันธ์ ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ปัญหา พิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการ 3) ทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนา และ 4) การคืนความรู้สู่ชุมชน

2. หัวหน้าครัวเรือนเห็นว่ามีความอยู่ดีมีสุขโดยรวมและเป็นรายค้าน ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้านเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง และด้านการบริหารจัดการชุมชนที่เข้มแข็ง โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีรายได้ต่อเดือนหลังเข้าร่วมโครงการฯ เพิ่มขึ้น มีความอยู่ดีมีสุขด้านเทคโนโลยี ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่เหมาะสม เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง และการบริหารจัดการชุมชนที่เข้มแข็งเพิ่มขึ้น จากก่อนเข้าร่วมโครงการฯ ($p < 0.001$) และมีรายจ่ายต่อเดือนหลังเข้าร่วมโครงการฯ ต่ำกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการฯ ($p < 0.001$) และมีความพึงพอใจต่อโครงการฯ โดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาชุมชนอยู่ดีมีสุข แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความสัมพันธ์ ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน 2) วิเคราะห์ปัญหา การพิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการ 3) ทดลองและประเมินผลการใช้ 4) การคืนความรู้สู่ชุมชน เน้นเดียวกับผลการศึกษาของอวรุทธิ์ ภักดีสุวรรณ (2551 : 142) พบว่า

รูปแบบการพัฒนาหมู่บ้านอยู่ดีมีสุขมีการดำเนินงาน 6 ขั้นตอน คือ 1) สำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชน 2) จัดทำแผนการเรียนรู้ 3) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่ละกิจกรรม และสรุปบทเรียน 4) การทบทวนแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ชัดแจ้ง 5) นำไปสู่การเรียนรู้เพื่อพัฒนา และ 6) ยกรองค์ความรู้ไปสู่การแก้ปัญหาและความสนใจของกลุ่มองค์กร สถาคัลลังกับผลการวิจัยของทรงศักดิ์ กงษัยภูมิ (2552 : 111) ซึ่งพบว่า

การพัฒนาส่างเสริมเศรษฐกิจชุมชนสู่การพึ่งตนเองมีการดำเนินงาน 5 ขั้น คือ 1) จัดทำแผนและสร้างทีม 2) การขับเคลื่อนแผนด้วยสภาพชุมชน 3) การเรียนรู้จากการทำงาน 4) การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง 5) การติดตามและประเมินผล ดังผลการวิจัยของสุภาพร ลากจิต (2552 : 79) พบร่วมกับ 9 ขั้น คือ 1) ครุ ศุน. เตรียมการก่อนเข้าชุมชน 2) จัดเวที 3) ศึกษาทางเลือกร่วมกับชุมชน 4) จัดทำแผนการเรียนแบบบูรณาการ 5) เรียนรู้ตามกำหนด 6) ประเมินผลการเรียน 7) ปรับปรุงแก้ไขคุณภาพการเรียน 8) สรุปผลการดำเนินงานหรือข้อค้นพบ และ 10) เผยแพร่ผลงาน

การที่ผลการวิจัยปรากฏเห็นนี้อาจเป็นพระราชนิพัทธ์ จุดเด่นของชาวบ้านค่อนมัน คือ เป็นชุมชนปลดปล่อยศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่ชุมชนที่มีการรวมพลังกันกระทำกิจกรรมร่วมกันอย่างเหนียวแน่น เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความสามัคคี ความเสียสละ เป็นประชาธิปไตย มีความซื่อสัตย์ รักความยุติธรรม จึงทำให้รวมกลุ่มกันทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์สังคมและพึ่งตนเองได้ และที่สำคัญ คือ มีผู้นำเข้มแข็ง มีความเสียสละ ทั้งนี้เมื่อคนในสังคมมีคุณภาพ และคนเป็นส่วนหนึ่งของระบบจะส่งผลให้ระบบหนึ่งมีคุณภาพด้วย (สนธยา พลศรี, 2545 : 53-54 ; อ้างอิงมาจาก สัญญา สัญญาไว้วัฒน์, 2541 : 16) โดยที่การพัฒนาคนให้มีคุณภาพก็คือ การทำให้คนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการประกอบกิจการงาน ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัว มีความรู้ทางการเมืองที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างเหลือเชื่อ มีวิสัยทัศน์ ตุขภาคดี บุคลิกภาพดี สามารถพึ่งตนเองได้ ใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข หรือการพัฒนาคนให้มีความสุขก็คือ การทำให้มีความสุขสงบ มีจิตใจดีงามเยือกเย็นมั่นคง ผ่องใส ไม่มีความเครียด มีความสุขบุญเมือกเย็น มีเมตตา กรุณา รู้จักความพอเพียง รู้จักประมาณ เข้าถึงสังคมของชีวิตมองโลกในแง่ดี ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมฯ ได้ จากจุดเด่นของชาวบ้านค่อนมันส่งผลให้การพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งสู่ “ชุมชนอยู่ดีมีสุข” ซึ่งก่อตัวได้จากความอยู่ดีมีสุขที่เป็นตัวแบบหรือรูปแบบต่างๆ ที่กำหนดเป็นองค์ประกอบและค่านิร្ឧากรมีชื่อหรือความหมายที่แตกต่างกันตามบริบทหรือขนาดของระดับการวัดของพื้นที่ เป้าหมายของการพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาแบบใหม่จะมีเป้าหมาย

(2552 : 89) ชุมชนเกิดความภาคภูมิใจและอยากรายผลการเรียนรู้ของตนเอง ไปบังเครื่อข่ายอื่นๆ (อนุวัฒน์ เงิงษายกูนิ, 2549 : 87) ชาวบ้านนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการกระบวนการเรียนรู้ไปปรับปรุงวิธีการดำเนินการพัฒนาอาชีพของตนเอง จนทำให้ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว (รัตนา ประกิจนะ, 2551 : 66 ; สารณี รักดี, 2540 : 89 ; เบญจพร เศรษฐ์สันิท, 2545 : 93) เกิดวงจรการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งที่มีประสิทธิภาพ โดยยุติธรรมการแนวคิด 3 แนวคิด คือ กระบวนการกรุ่น กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการมีส่วนร่วม (ตะติยา กะสุวรรณ, 2546 : 66)

ด้านการบริหารจัดการชุมชนที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของงานดา ทอง คล่อง ไทย (2546 : 66) ได้ออกแบบและพัฒนาการจัดการศึกษาอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อ วิสาหกิจชุมชนชายแดน ไทย-พม่า พบว่า ผู้ศึกษาอาชีพมีสามารถในการวิเคราะห์และคิด ได้อย่างมี วิจารณญาณ สังเคราะห์และคิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาได้ มีทักษะในการประยุกต์และ การแสดงความสามารถได้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น การฝึกอบรม การศึกษา ดูงาน (จริยา ถุพรรณ, 2548 : 77) การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล การประชุมสัมมนา การทำแปลงสาธิต และการเผยแพร่ความรู้ (มัลลิกา เพียหวาน, 2546 : 88) จนชาวบ้านสามารถนิยามคำว่า “ชุมชน เข้มแข็ง” ว่าหมายถึงคนในชุมชนสามารถทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน อยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข สภาพสังคมดี มีผู้นำชุมชนที่ดี คนในชุมชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วม มีการพื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นและอนุรักษ์ไว้และมีสภาพเศรษฐกิจที่ดี (ฉลิตา สุขสวัสดิ์, 2547 : 62) เกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคน โดยตรงและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบที่จะช่วยสนับสนุนการ เปลี่ยนแปลงอย่างสมดุลเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (สหัสยา พลปัตพี, 2548 : 65) ; ปัจจุบัน มีนรัชย์เรืองเดช (2549 : 73) ชาวบ้านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดเวลา ศึกษาดู งานเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง สร้างเครือข่ายและซักชวนให้ชาวบ้านเข้ามีส่วนร่วม ในการพัฒนา ร่วมกับปฎิบัติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ณัฐนันท์ จำนวนเจริญ, 2550 : 69) การสร้างวัฒนธรรมขององค์กรเป็นนิจจ淫นำเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีมจากการปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ทุกขั้นตอน (ปัญญา วราร्पีดี, 2552 : 71) และ กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นกุญแจสำคัญประการหนึ่งที่นำไปสู่การสร้างพลังชุมชน เพื่อ พัฒนาชุมชน ได้อย่างยั่งยืน (ศรีวรรณ ทางศรีมา และน้ำเพชร ศิริมังคลี, 2552 : 99) และผู้เข้าร่วม โครงการฯ มีความพึงพอใจต่อโครงการฯ โดยรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมาก (งานดา ทอง คล่อง ไทย, 2546 : 66)

การที่ผลการวิจัยปรากฏชี้ให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้เป็น กลไกสำคัญที่ มนุษย์ใช้ในการปรับตัวเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มี

อิทธิพลต่อมนุษย์ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว กลุ่ม องค์กร ชุมชนประเทศและระบบนานาชาติ การที่มนุษย์มีศักยภาพความสามารถทางสมองมากกว่าสัตว์โลกทั่วไป การปรับตัวโดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้จึงมีได้จำกัดอยู่เพียงด้านกายภาพตามสัญชาตญาณทางธรรมชาติคือ การกินอยู่ สืบท่อพันธุ์และเอาตัวรอดจากภัยธรรมชาติเท่านั้น หากครอบคลุมถึงกระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิด จิตใจ อุดมคติ ฯลฯ ของสังคมระดับต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยสติปัญญา ความสามารถและจิตนาการที่มีอยู่ตามธรรมชาติด้วย (อรศรี งานวิทยาพงศ์, 2549 : 109-121)

กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นทั้งกลไกการถ่ายทอดหรือผลิตขึ้นเพื่อคำรงรักษาสิ่งเดิม เอาไว้ เช่นเดียวกันที่เป็นกระบวนการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อปรับตัวกับสิ่งเดิม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่งอยู่ตลอดเวลาด้วย บริบทหรือสิ่งแวดล้อมระดับต่างๆ รอบตัวปัจจัยนุกคลึงมีอิทธิพลโดยตรงทั้งในด้านการผลิตขึ้นสิ่งเดิมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ขึ้นกับคุณลักษณะของกระบวนการเรียนรู้และระดับปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ กับสภาพแวดล้อมนั้น

อย่างไรก็ตามหากกล่าวในแง่ของข้อเท็จจริงแล้ว กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ จะต้องมุ่งที่จะกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่มากกว่าการผลิตขึ้นสิ่งเดิม โดยอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการที่จะนำศักยภาพด้านจิตนาการที่มีอยู่ในมนุษย์ เท่านั้นให้ปรากฏออกมารือ “ผุดบังเกิด” ขึ้น เพราะหากศึกษาวิวัฒนาการของอารยธรรมของมนุษยชาติแล้ว พบว่าความก้าวหน้าทุกด้านระบบทุกระดับ (กาย จิต สังคม ปัญญา) ล้วนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้จินตนาการของมนุษย์ได้รับการกระตุ้นให้เกิดขึ้น มีโอกาสแสดงออก และดัดแปลงไปเป็นความคิดเชิงสร้างสรรค์ที่นำไปสู่นวัตกรรมใหม่ในทุกด้านทุกระดับ ไม่ใช่เฉพาะในด้านวัฒนธรรม แต่ครอบคลุมไปถึงนามธรรมอันเกี่ยวข้องกับโลกทัศน์ อุดมคติ ศาสนา จิตวิญญาณ ฯลฯ ด้วยอย่างสำคัญ และแน่นอนที่สุดคือศักยภาพและความสามารถ ของมนุษย์ในกระบวนการเรียนรู้นั้น ได้พัฒนาให้เพิ่มมากขึ้นด้วยอย่างสำคัญทั้งด้านกาย จิต สังคม จิตวิญญาณ (ปัญญา) การกล่าวถึงความสำคัญหรือการให้ความหมายแก่ “กระบวนการเรียนรู้” ของมนุษย์จึงต้องชัดเจนว่า เป็นกระบวนการของการเรียนรู้สิ่งเดิมเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และจำเป็นที่จะต้องเป็นสิ่งใหม่ที่นำไปสู่การถักทอกความสัมพันธ์ที่ประสานกลมกลืนอย่างยั่งยืน กับสิ่งแวดล้อม ในทุกระดับที่มนุษย์เกี่ยวข้องด้วยกัน ไม่ว่าระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และมนุษย์กับธรรมชาติ ครอบคลุมไปถึงกระบวนการเรียนรู้เพื่อรักษาธรรมชาติของตนเอง เพื่อให้บุคคลมีความสามารถที่จะ ดำรงชีวิตได้อย่างสมดุล มีสุขภาวะที่ดีในทุกมิติขององค์กรประกอบแห่งตน กระบวนการเรียนรู้จึงมิใช่การสร้างสรรค์ที่มุ่งตอบสนองแบบแยกส่วนหรือจำเพาะเจาะจงตามความพอดีของบุคคล

บุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม และหากจะกล่าวของมนุษย์แต่เพียงลำพังคำว่า เนื่องจากในความเป็นจริงนั้น ต้นกำเนิดแห่งมนุษย์และบริบทที่แวดล้อมปัจจุบันบุคคลคือ ระบบความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งหรือ องค์ประกอบของเหตุปัจจัยอันมาภายนอกทางกายภาพและทางด้านจิตใจ ที่สัมพันธ์เข้ากันโดยเป็นองค์กรรวมเดียวกัน กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมนุษย์และธรรมชาติ จึงไม่อาจตัดตอน แยกส่วน ลดถอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านเทคโนโลยี ภูมิปัญญา และการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการใช้เครื่องมือ หรือกรรมวิธีในการประกอบอาชีพทั้งแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ที่ประยุกต์ พลังงานและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ครัวเรือนที่มีการใช้เครื่องมือ หรือกรรมวิธีในการประกอบอาชีพที่ใช้ง่าย สะดวก และสามารถนำไปใช้ได้ เช่น การปรุงอาหาร การทำอาหาร ฯลฯ ตามความต้องการของชุมชน

1.2 ด้านเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง ควรส่งเสริมให้แต่ละครัวเรือนการวางแผนใช้จ่าย การบริหาร จัดการหนี้สินตามวิถีระเบียบพ่อพี่พึ่งครัวเรือนมีความสามารถในการลดต้นทุนการผลิต

1.3 ด้านการบริหารจัดการชุมชนที่เข้มแข็ง ส่งเสริมให้คนในชุมชนการ ได้รับและระดมงบประมาณเพื่อเป็นกองทุนสงเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง โอกาสชุมชนมีกระบวนการแผน และการทำงานเชื่อมโยงกันกับองค์กรบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล ชุมชนมีประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยไม่ต้องพึ่งพาภายนอก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาหรือนำรูปแบบที่ได้จากสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมชุมชนอยู่คู่มีสุขที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่มากคล่องใช้และปรับปรุงตามระยะเวลา

2.2 ควรศึกษาเป็นแบบ Mixed Method เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมหลากหลายมิติ